

[Justitsministeren.]

danne Grupper med det Formaal at skabe Uro og Uorden i Samfundet eller foretage anden ulovlig Handling.

Det næste Spørgsmaal bliver derefter, om Politiet da slet ikke bør beskæftige sig med politiske Bevægelser eller Deltagelse deri. Jeg vil gerne dertil svare, at Politiets Opgave er jo ikke blot den vigtige at søge Forbrydelser opklaret, men ogsaa, og i lige saa høj Grad, at vaage over Forholdene, være orienteret, saaledes at saadanne Handlinger, hvis man har eller faar Mistanke om, at de paatænkes, eller faar Misstanke om, at nogen samarbejder om Forberedelse af dem, kan forebygges, inden de kommer til Udførelse. Det er saaledes klart, at Politiet selvfølgelig stadig maa være paa Vagt over for eventuel Spionage i vort Land. Jeg vil gentage, som jeg sagde forleden Aften i Radioen: Der er vel ingen der mener, at Verden er blevet saa engleghid, at det kan undværes, der er vel ingen, der mener, at vi skulde være saa blaaøjet naive her i vort Land, at vi skulde sige: den Tanke, at der mere skulde forekomme Spionage i Danmark, den beskæftiger vi os overhovedet ikke med. Der er, som jeg udtalte i mit Radioforedrag, formentlig heller ingen der vil bebrejde Politiet, at man nøje fulgte Nazisternes Arbejde her i Landet baade før og efter 9. April. Det ærede Medlems Blad har jo selv været ivrig efter og har opfordret Politiet til at undersøge, hvad der laa bag f. Eks. 6. Maj-Foreningen, og da Politiet kom til det Resultat, at der intet var at hæfte sig ved der, saa var det ærede Medlems Partis Organ nærmest fornærmet over, at Politiet ikke havde kunnet gribe ind.

Og der er vel ingen lovlydige Borgere, der vil bebrejde Politiet, at det søger at holde sig å jour med, om der er Folk, der søger at skabe Sammenslutninger for i givet Tilfælde at provokere til Uro i Samfundet, eller for i givet Tilfælde ad udemokratisk Vej at søge at tage Magten her i Landet eller i øvrigt angribe Landets Selvstændighed. Forekommer der Udtalelser, som kan skabe Formodning om, at nogen arbejder derpaa eller kan tænke sig dette, eller faar Politiet Oplysning om, at saadant Arbejde menes at finde Sted, eller faar Politiet Mistanke om noget saadant, saa kan og saa maa Politiet selvfølgelig ikke sidde med Hænderne i Skødet, men saa maa Politiet tage de paagældende Oplysninger eller Formodninger under Bearbejdelse, og her er det klart, at Politiet, som i alle andre Tilfælde, maa have en vis Margen til at arbejde paa hypotetisk Grundlag — et Arbejde, som jeg i øvrigt ikke

synes kan genere synderligt den, der har en god Samvittighed.

Jeg vil gerne nævne et Eksempel. Hvis Politiet f. Eks. faar Mistanke om, at der arbejdes for at danne Grupper, som, hvis den siddende Regering trækker sig tilbage, fordi den faar et Flertal imod sig, vil anvende væbnet Magt for at indsætte en anden Regering, f. Eks. en Regering af Ikke-Politikere, og dermed hindre en ny Regering udgaaet af det nye Flertal i at overtage Regeringsførelsen — hvis Politiet kommer under Vejr med, at der agiteres eller arbejdes paa noget saadant i en given Situation, saa vil enhver dog indrømme mig, at Politiet naturligvis maa foretage Undersøgelser baade af, hvad der ligger bag ved dette, og hvem der støtter et saadant Arbejde. Selv om Formodningerne er ret løse, maa Politiet foretage Undersøgelse af, om der virkelig ligger noget til Grund for disse Formodninger. Det er Politiets Pligt at gøre det i dette Tilfælde som i ethvert Tilfælde, hvor der opstaar Mistanke eller Formodning om, at der tilsigtes Anvendelse af ulovlige Midler over for vort Samfund, fordi det er et demokratisk Samfunds Pligt at være paa Vagt over for Anslag mod Statsforfatningen og Angreb paa Folkestyret. Men jeg vil gerne understrege, at selvfølgelig maa der som Grundlag for Politiets Arbejde foreligge dette, at Politiet faar Mistanke, eller har Formodning om, eller faar Formodning om, at noget ulovligt tilsigtes. Jeg haaber, alle vil kunne dele disse Synspunkter med Hensyn til Politiets Arbejde.

Jeg kommer derefter til Spørgsmaalet om nogle af de Efterforskningsmidler, Politiet i givet Tilfælde kan benytte, saasom Brev- og Telegramcensur og Telefonaflytning. Med Hensyn til Tilbageholdelse af Breve og andre Forsendelser samt Telegrammer findes Reglerne i Retsplejeloven § 750. Med Formandens Tilladelse vil jeg gerne have Lov til lige at referere, hvad disse gaar ud paa. Der staar:

„Breve og andre Forsendelser, som er rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra Sigtede, kan det ved Rettens Kendelse paalægges Postvæsenet at tilbageholde og udlevere til Retten, naar Sigtelsen angaar en Forbrydelse, som det efter Lovens almindelige Regel tilkommer Statsadvokaten at forfølge, og Omstændighederne gør det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagne fra saadan Beslaglæggelse er Breve, som veksles mellem Sigtede og hans Forsvarer, for saa vidt dette følger af Reglerne i § 738.“